

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vînd la »Tipografia«, soc. pe acțiuni.

Foaia dela Arad.

Între împregiurări normale crearea unui nou organ de publicitate românească n'ar pute decât să învelescă pe orice Român. Pentru-că deși s'arica noastră n'ar impune, ca privitor la ziare să ne concentrăm cât mai mult toate forțele, pentru a avea ziare deși mai puține, dar mai bine redigiate și uniform inspirate în direcțiunea lor politică, — totuși crearea câte unui organ prin provincie, în mijlocul maselor populului n'ar pute decât bine să facă, când bine e condus. Noue ne lipsește până acum publicul cetitor, și e constatat, că publicul acesta mai ușor se crează din apropiere, decât din depărtare. O foaie locală, are prin însuși caracterul seu local o putere atrăgătoare față cu poporul din giurul locului, unde apare.

Creată odată, ea își face public, dar cu timpul recrutează cetitori și organelor mai mari, căci înțelul cu înțelul cetitorii ei capătă o poftă mai mare de cetit, și li-se deșteaptă un interes mai viu, decât ca ea să-i poată singură îndestuli.

Astfel în condițiuni normale o foaie nouă, bine condusă, ar trebui să fie înțimpinată cu drag.

„Tribuna Poporului“ nu se poate lăuda, că ar fi fost înțimpinată astfel.

Idea foii, ce s'a realizat, după sfârșiri de un an, în „Tribuna Poporului“, s'a ivit deodată cu „crisa“ și cu delatările unor persoane dela redacțiunea ziarului partidului național.

Ea a răsarit deci nu ca o necesitate simțită în mijlocul poporului, ci ca un instrument în mâna unor persoane, sau dacă vreți mai bine, în mâna unei fracțiuni nemulțumite, care în diferendul ce s'a fost iscat în sinul partidului nostru național a pierdut jocul. Eată genesa foii dela Arad, și pricina pentru care ea nu a putut fi privită cu încredere, ori înțimpinată cu simpatie.

Să nu uităm, că *crisa* „Tribunei“ a avut un mare fond politic. Ea a izbucnit din incidentul unei chestiuni de drept, în forma unui proces de proprietate, de fapt însă fondul acestui proces a fost politic. Ne-ar duce departe dacă am intra acum, de nou, în detaliurile chestiunii. Dar credem a fi îndestulitor dacă descriem numai în trăsături mari acest fond politic.

Partidul național și-a determinat ținuta sa politică în conclusele conferențelor naționale și în hotărârile comitetului seu. Mai ales un punct al acestei ținute e, care ne interesează: *poziția* sa față cu partidele politice din țară și afară de țară, mai ales din România.

La acest punct partidul național a stabilit *independența* sa față de ori-care alt partid.

Nici nu putea să facă altfel.

Cu toate acestea au fost bărbați în sinul nostru și chiar în sinul comitetului, cari n'au respectat conclusele luate la acest punct de către partid și comitetul seu. Durere, astfel de oameni au fost tocmai aceia, cari erau aici la centru, și încă la conducerea organului prim al partidului.

Timp îndelungat *Tribuna* a făcut o politică cu totul contrară, în acest punct, cu ținuta stabilită de partid și de comitet.

Lucrul nu e de înțeles, dar se explică, dacă ne gândim la întemeietorii „Tribunei“.

Acei bărbați, cari au întemeiat „Tribuna“, au fost la acest punct cu totul de alte vederi, decât partidul și majoritatea comitetului național. Se stabiliseră la redacțiunea „Tribunei“ un fel de tradițiune la acest punct, care — lucru de explicat dar nu de aprobat — s'a continuat și după-ace „Tribuna“ a fost declarată organ al partidului național, ba ce e mai mult chiar și după-ace devenise prin cumpărare *proprietatea* partidului.

Situația aceasta nu mai putea dura.

Când însă — din aceasta și alte cauze — comitetul a voit ca așa să re-

guleze relațiunea de proprietate a foii, încât influința lui politică, conform ținutei sale bine stabilite, să se valideze pe deplin, — atunci, ca o ultimă și desperată încercare, aceia cari erau de altă părere, și cari țineau ca și mai departe „Tribuna“ să servească și unui alt partid, afară de partidul național al Românilor din Transilvania și Ungaria — atunci, aceia, zicem, au încercat totul și au pus la cale pe fictivul proprietar, un aderent al lor, l-au îndemnat să-și iee rolul la serios, și să nu predee ziarul și averea legată de el adevăraților proprietari.

Astfel s'a născut „crisa“. Acesta este fondul ei simplu și adevărat. Toate celelalte câte s'au scornit în giurul ei, începând dela conventicul din Brașov, recepțiunea dela Sinaia, și celelalte, până la faimosul „*nex causal*“ debitat de părintele V. Mangra în „Rev. Orăștiei“, — toate-toate au fost scorniri goale, aparente și învelișuri pentru a ascunde țința cea adevărată.

Așa de departe a fost mers cutzanța celor-ce nu voiau să scape „Tribuna“ din mână, pentru a o avea și mai departe instrument spre scopuri străine de destinațiunea ei, ca organ al partidului nostru național, încât ei au încercat chiar detronarea presidentului nostru, au atentat chiar la nimicirea organizațiunii noastre de partid, reprezentată prin presidentul comitetului și au căutat să o înlocuiască printr'un fel de nouă organizațiune, un fel de dictatură cu un „*capitan*“ — absolut — în frunte și cu mai mulți subcapitani, în felul cum dl. *Aurel C. Popovici*, așa de plastic ni-a prezentat-o în „desvélirile“ sale.

Aceasta este marea deosebire, ce s'a făcut între membrii comitetului național, și care ne-a adus nenorocita desbinare ce a urmat cu „crisa“. În simbur deosebire a existat de mult; desbinarea a existat mai de când există comitetul. Pe față însă ea s'a arătat atunci, când un membru din comitet, în loc să rămână la procesul *Memorandului* s'a refugiat la București și a atras acolo mai târziu încă pe unul, fost redactor al „Tribunei“.

Pe tema aceasta însă s'au desbinat din nenorocire și membrii rămași acasă ai comitetului, aceia cari împreună au suferit temnița și împreună s'au făcut „martirii“ cauzei, ce au reprezentat. Poate că desbinarea aceasta din urmă a fost alimentată și de alte considerațiuni mai mici, nepolitice, personale, în fond însă ea tot din deosebire politică atinsă mai sus a isvorit și tot de către aderenții legăturii cu un anumit partid din România a fost cultivată spre a pute să ajungă cu timpul la forme așa de pătimășe, cum ni-s'a prezentat.

Punctul reprezentat de majoritatea comitetului, punct apărut și de noi, este unicul corect, unicul conform spiritului și literii hotărârilor luate în această privință de partidul nostru național și comitetul seu. Cu toate acestea vedem, că mai mulți inși dintre fruntași, deși se dau de mari aderenți ai partidului național, nu vor să țină la el.

Credem însă, că aceasta ținută eterodoxă a lor provine mai mult din considerațiuni personale, decât din convingeri principale politice — și de aceea tot mai avem nădejde, că dispărând cândva pedecile acestea, de categoria personalităților, ei vor reveni la punctul de vedere corect.

Până acum însă, și mai ales înainte cu un an, așa de mult prevalau considerațiunile personale, în diferite forme de scorniri și calomnii, cari n'ar trebui nici să se amintească între bărbați politici, încât dușmănia era — și este poate — neîmpăcăveră.

Acești oameni, acestia, cari din convingere deosebită într'un punct de ținuta comitetului (poziția față cu partidele din România), acestia cari au căzut pradă personalităților, acestia sunt cari se doriau neconțenit după un propriu organ, pe care în sfârșit l-au și realizat în „Tribuna Poporului“.

Dacă chestiunea s'ar pute opri aici, n'ar fi mare primejdie pentru cauză. În cele din urmă oamenii trec și principiile rămân. Unii s'au și retras deja, compromiși, ori disgustați; în generațiunea tină puține prospecte sunt pentru a-și recruta succesori, fiindcă în această generație e tot mai puternică convingerea, că politica poporului nostru trebuie să rămână liberă de fluctuațiunile, la care vieața de partid din România în continuu este expusă. De altă parte urile personale cu timpul totuși amuțesc și dispar. Astfel tot ne-ar mai fi rămas nădejdea, că doar, în scurtă vreme, cele 2 tabere tot s'ar fi contopit de nou, căci fracțiunea de sigur mult mai mică, s'ar fi împuținată tot mai mult și mai mult.

Dar' nenorocirea e, că chestiunea nu se oprește aci. Cei-ce s'au rupt de centrul organizațiunii noastre și s'au instrăinat de el, înțelul pe înțelul tot mai tare s'au alipit de altă organizațiune de partid — din România; — ei tot mai mult se instrăinează de politica partidului nostru, la care totuși aparțin, și se laudă a aparține. Astfel ajungem de dintr'o digresiune, așa-zicend disciplinară, dintr'o abatere la aparență neînsemnată, să încearcă a se forma un *curent politic* hotărât, nu numai deosebit, dar' chiar *contrar curentului politic* reprezentat de partidul nostru național.

Aceste încercări se observă deja. Noi le-am prevăzut, ne-am temut că se vor ivi și eată că s'au ivit mai înainte chiar de cum am fi crezut.

„Tribuna Poporului“ este destinată a contrabanda acest „curent“ în sinul poporului nostru.

Sibiu, 23 Februarie n.

Fondul lui Iancu. Am cerut dela administratorii fondului colectat pentru monumentul lui Iancu, să-și dea seamă despre chiverniseala lor. Am avut dreptul să o facem aceasta, pentru-că o colectă publică, făcută într'un scop așa de național, nu poate să se peară în neant. Dar' am avut și datorința să o facem, pentru-că colecta s'a pornit sub egida morală a ziarului, pe cari astăzi noi le dirigem și pentru-că interelările ce s'au făcut în această cauză nouă ni-s'au adresat.

Drept echou la articolii nostri vine acum *Dreptatea* — ea va ști pentru ce, noi nu o pricepem — ca să ne acuze de „ușurime“. Pretextul acestei instigări este pasagiul următor din articolul nostru informativ:

„Căci nu numai reputația și onoarea unor indivizi era în joc aici, ci și onoarea națională a unui întreg popor“. — Se vede, că „Dreptatea“ nu află, că ar fi în joc onoarea noastră națională, când în giurul acestei afaceri, s'ar descoperi vr'o incorectitate. Noi n'avem ce-i face „Dreptății“ dacă așa cugetă. Ținem însă, că indivizii constituie un popor; ținem că precum eroii, tot indivizi și ei, fac cinste neamului lor, întocmai și umbra faptelor rele se resfrânge și asupra poporului, când faptele sunt făcute de oameni puși în serviciul cauzei obștești a neamului. Precum *Iancu* cinste ne-a făcut tuturor, — necinste ne-ar face tuturor aceia, cari în numele neamului s'au apucat să eternizeze memoria eroului și în loc de aceasta ar fi fost făcend altceva, mai puțin glorios. Las' că meritul, ori demeritul, e în primul rînd personal, dar' el se resfrânge și asupra celor din giurul persoanei. Cine nu pricepe aceasta?

Nu mai acela poate protesta „în numele întregității“ cum face „Dreptatea“.

Fejerváry se duce! Se susține știrea, că baronul Fejerváry ar avea intențiunea a se retrage în cîrînd din postul de ministru al honvezilor, pentru a pute fi numit președinte al tribunalului suprem militar, care se va inaugura pe baza noiei legi despre procedura penală militară.

Is'a urît și baronului Fejerváry de atâtea fapte „corecte“ și „oneste“ săvîrșite de colegul seu — Bánffy Dezső.

Din parlament. Discuția asupra bugetului ministrului de agricultură continuă încă. În ședința de ieri, Luni, a vorbit gu-

vernamentalul Solymossy László, baron și mare proprietar, declarînd, că primește bugetul, — apoi Polonyi Géza, care într'o vorbire de două ore a polemizat cu Rosenberg și cu contele Tisza István și a cerut sistarea „afacerilor“ pe termin la comerțul de cereale, — ear' în fine, ministrul de interne Perczel, care a răspuns la o interpelare a deputaților Visontai și Hentaller în cauza abuzului de putere, comis din partea gendarmilor când cu mîcelul dela Anina. Casa a primit răspunsul și ședința s'a terminat. A costat earăși 4000 fl.

Alsacia și Transilvania.

De un timp încoace chestiunea noastră națională se discută cu interes în Franția. Generositatea poporului francez, iubirea lui sinceră de libertate și progres este recunoscută. De aceea faptul nu ne surprinde, dar' ne satisface.

Eată ce ni-se scrie:

Paris, 19 Febr. n.

Excelenta revistă franceză *La Paix par le Droit* publică în nrul seu din urmă (nr. 2, anul VII.) un excelent articolaș intitulat „*Alsace et Transilvanie*“, în care se face o comparație foarte cu mult spirit între aceste două țerișoare, terene de înfocate lupte naționale.

Articolul este semnat de *Paul-Edouard Decharme*, care se vede că cunoaște foarte bine fazele luptei, ce Români din Transilvania poartă cu atata entusiasm pentru dreptul lor. Pîtruns de căldura unui suflet nobil, de multă simpatie față de Români, autorul ține tare la devisa, titlu al revistei, în care scrie: *Pace prin drept*. Sper a vă pute da în traducere întreg articolul dlui *Decharme*; anticipez până atunci un pasagiul final al articolului:

„*Existența unui popor, nu se discută, ci se afirmă!*“ — a exclamat Dr. Rațiu, unul dintre acușăți, în decursul procesului pentru Memorand.

»Frasa aceasta resumează toate reflecșiunile, pe cari cauza română ni-le poate sugera.

„Alsacia și România, victime ale dreptului forței, dar' încrezuți în forța dreptului, așteaptă cu dor zorirea libertății pe orizontul lor. Când vor apăre razele ei strălucite? Numai Dumnezeu știe. Dar' România, cu masa lor aproape nepenetrabilă au, și timp și putere de a rezista maghiarizării...“

Din Viena.

— Scrisoarea corespondentului nostru. —

Viena, 20 Febr. n.

Dela „România-Jună“ — Pregătiri la alegerile de deputați în Austria. — Un răspuns strănic. — Bánffyadă. — Iubileul de 100 ani al imnului „împădătesc. — Urcarea dării după bere și rachiu. — Turburările din Creta. — Încă o „Bánffyadă“.

Petrecerea arangiată de „România-Jună“ la 15 l.c. în frumoasa sală a hotelului „Continental“, a reușit splendid. Atât succesul material, dar' cu deosebire cel moral a fost peste ori-ce așteptare.

Tinerimea de aici, cu spriginul valoros al coloniei române, a adaus cu acest privilegiu încă o frumoasă împletitură la bogata cunună de lauri a succesorilor.

Fală a făcut națiunei întregi și străinilor splendid le-a impus reușita animatei petreceri.

Vă trimit separat raportul detaliat despre această românească potrecere din capitala monarhiei noastre. (Vezi la „Vieața socială“. Red. „Trib.“)

Pregătirile alegerilor de deputați, pentru parlamentul austriac, ce se fac și în Bucovina, au deșteptat un viu interes în tinerimea și colonia română de aici. Cu deosebire sînt îndreptate toate privirile asupra candidatului curiei a V-a din părțile sudice ale Bucovinei, asupra Drului George Popovici.

Energia acestui tinăr luptător național a făcut ca Români să lege de intrarea lui în parlamentul austriac o mulțime de speranțe și

începerea unei vii acțiuni în folosul fraților Bucovineni.

Trecutul activ și românesc al Drului Popovici este garanța Românilor, că nu se vor înșela în speranțele lor. Drept ilustrație a trecutului Drului Popovici, amintim aici, că d-sa a fost unul din cei dintâi bărbați inteligenți ai Bucovinei, care a lucrat pentru înființarea valoroaselor *cabinele de lectură* și pentru înființarea internatului român din Cernăuți, care contribuie atât de mult la cultura și desvoltarea simțului național la frații bucovineni.

Apoi calitățile intelectuale distinse ale Drului Popovici, îi asigură pentru viitor un loc de frunte în rîndurile luptătorilor naționali.

De câteva zile dl Popovici a părăsit Viena, ducendu-se în Bucovina, în mijlocul alegătorilor, pentru a-și desfășura programul de acțiune.

Duminea trecută a început șirul adunărilor în Vatra Dornei.

Entusiasmul Bucovinenilor crește din zi în zi și prin călduroase telegrame adresate alegătorilor, din toate părțile, se dă expresie iubirii și alipirii față de Drul Popovici.

Din Viena, precum sîntem informați, s'au expedit și se expediază mulțime de telegrame către alegătorii curiei a V-a, prin care se face apel la sentimentele românești ale alegătorilor.

Alegerea Drului Popovici se privește deja ca sigură.

Cu satisfacție reproduc cele mai multe ziare vieneze *energicul răspuns al foaii serbești „Male Novine“* din Belgrad, adresat arhiepiscopului „Pester Lloyd“ din Budapesta, în urma unui articol apărut în cest din urmă, din incidentul unei ordonanțe a comisarului serbesc din Belgrad, prin care s'a interzis pe viitor folosirea limbii maghiare sau germane în afacerile Jidovilor, ca aderenți ai cultului relig. ovreiesc. „P. Lloyd“ în articolul seu cere ca și Maghiarii să puerceadă tot astfel față de Sîrbii din Ungaria.

M. Novine răspunzînd la această „patriotică pretensiune“, arată celor dela „P. Lloyd“, că e cu totul altfel situația *Sîrbilor ungureni*, care au trecutul lor istoric în Ungaria, pe care cu dreptul o privesc ca patria lor, pentru care au luptat și luptă mereu, și alta e situația Jidovilor maghiari în Sîrbia, unde ei n'au nici un trecut, nu dau jertfe pentru stat și nu pot fi priviți ca parte alcătuitoare din statul serbesc.

„Se ne arete dl Falk Miksa, zice apoi fraia serbească — un singur regiment jidovesc în Sîrbia — să ne arete un singur jidan barem, care și-a vîrsat sîngele sau s'a luptat barem, pentru binele Sîrbiei! Sau spună dl Falk o singură faptă a Jidovilor de aici, pe baza căreia ar pute cere pentru Jidanii sei emigrați, dreptari egale cu cetățenii Sîrbiei!“

Sigur, că nu poate, că nu sînt astfel de fapte.

Din contră, noi în ori-ce moment putem enumera jefele ce le-au adus și le aduc Sîrbii ungureni, pentru binele și prosperarea patriei lor — a Ungariei!...

După acest energetic răspuns Jidanașii dela Pesta tac — pitic.

Bánffy, celebrul ministru-președinte, a ajuns prin mîrețele sale fapte la punctul acela, unde servește numai batjocurei și disprețului de obiect.

Cunoștută este pe deplin afacerea cu epistola faimoasă, cunoscută pe deplin și procedura judecătorei în această afacere. Interesante sînt însă reflecșiunile ce le aduce ziarul *Wiener Neueste Nachrichten* la această afacere, sub titlul „*Ministrul epistolelor străine*“ zicînd între altele:

„Excelența Sa Ministrul epistolelor străine br Bánffy a avut deplin dreptate, când s'a lăsat pe „justiția“ sa.

Cine crede în Dumnezeu, nu și-a zidit casa pe năsip.

Prea laudabila judecatorie corcuală din Pesta a sîstat foarte iute cercetarea contra baronului Bánffy în chestia cunoscută cu epistolele.

Ministrul-președinte e doară scutit prin imunitatea sa, și adresantul epistolei doar' nu a „voit“ să țină secret conținutul ei, cîci atunci nu ar fi uitat-o pe masa...

Noi ne mirăm numai, că în Ungaria mai devine unul pedepsit, care din întâmplare află bani și îi ține pentru sine. Căci doar poate zice, că cel-ce l-a pierdut n'a „voit” să-și rețină căci atunci nu l-ar fi lăsat să-și pice din buzunar.

Fie decretul de sistare al judecătorei din Pesta corect din punct de vedere juridic formal, totuși poziția „morală” a lui Bánffy rămâne aceeași. Sînt lucruri cari deși nu le interzice legea un om cinstit și-le interzice înșuși.

Cine nu o face e de judecată moralmente, chiar dacă a scăpat cumva teafăr de urmărire legii.

Ear' Bánffy stă și intelectual tot pe aceeași treaptă ca și moralmente, — asta a dovedit-o mai zilele trecute. Cu vreo câteva zile mai înainte a declarat public într-o ședință din parlament, că Adria e o mare italiană. Noi am crezut, că Tegethof, marele nostru admiral, și ei lui bravi s'au luptat și au învins, tocmai ca Adria să nu devie italiană. Br. Bánffy, vezi bine o știe mai bine. Acel „pașă dela Bistrița” renunță cu o frasă goală la poziția de stat mare a Austriei.

Dar și pentru omul acesta „cinstit” și „de stat” veni-va timpul răsplatirii.

Iubileul de 100 ani al imnului împăratesc a fost sărbătorit în mod înălțător de către orașul Viena.

În teatrul Carol (Karltheater) s'a dat o producție festivă, care a fost o frumoasă și încântătoare ovație pentru M. Sa Împăratul. O mulțime enormă de popor stătea pe stradă și aștepta cu nerăbdare venirea înălților oaspeți.

Trăsura împărătească fu primită cu entuziasme strigăte, ear' M. Sa Împăratul și arhiducesa Maria Valeria a fost întâmpinată în foyerul teatrului de către dl Strobach — primar al Vienei — care predă arhiducesei un frumos buchet de flori. Toți membrii casei domnitoare, cari de prezent se aflau în Viena, au venit, și anume: arhiducesele Stefania, Maria Iosefa, Maria Imaculata, Maria Imaculata Raineria, arhiducii Ludovic Victor, Eugen, Iosif Ferdinand, Petru Ferdinand, Rainer. Cu înalte persoane a venit și suita întreagă, ministrii ș. a. m.

Scenaria a fost imponentă. În fundul scenei se vedea orașul Viena, când reuniunea „Nider-Oestereichischer-Säugerbund” a executat în mod artistic frumosul imn împărătesc. Urmă apoi piesa de Ravler „Iosif Haydn”, care aducea momente din viața compozitorului a acestui imn.

În fine urmă o apoteoză încântătoare. În lumină feerică sta figura alegorică a Austriei încunghiată de popoarele toate ale monarhiei, și de singuraticile tipuri ale armatei. Se cântă cântecul de Suppé „O du mein Oestereich”. Și când aceste acorduri se perdură prin sala teatrului, pași primarul Strobach pe scenă și exclamă la adresa împăratului de trei ori „Hoch”.

Sub aplauze și aclamațiuni, se fini apoi frumoasa sărbătoare austriacă.

Unul din primele proiecte, ce se vor înainta spre dezbateri în noul parlament austriac, va fi proiectul despre *urcarea dării după bere și rachiu*.

Deja în ambele părți ale monarhiei s'a ajuns la deplină înțelegere în această afacere și astfel se crede, că darea după bere se va

urca cu 50%, ear' după rachiu cu 35—50%.

Se afirmă, că chiar și în cazul, când tractările pentru regularea *cuotei* nu vor fi terminate, această urcare de dare se va face *deodată* în ambele părți ale monarhiei și încă deja pe la începutul lunii Septemvrie.

Prin aceasta monarhia sperează să-și mărească venitele anuale cu câteva zeci de milioane.

Tulburările din Creta, dar' cu deosebire amestecul marilor puteri în această chestie, ocupă zilnic și foarte mult presa de aici. Zi de zi sînt pline ziarele de articoli „la situație” și coloane întregi de telegrame informează publicul mere despre cele mai nouă faze, prin care trece chestiunea cretană. Consiliile de miniștri, de diplomați și mari politicieni, în toate statele mari ale Europei, pare-că nu-și mai au sfîrșitul.

Toți constată, că situația este cât se poate de încordată și de gîngășă, cu toate aceste însă spun, că ea nu prezintă nici un pericol pentru pacea europeană.

Combinațiile ce se fac pe socoteala diferitelor state sînt pe cât de variate, pe atât de șovăelnice.

Se pare, că nime nu e în curat cu o se petrece și ce va să fie, — cel puțin pe față nici un bărbat de stat nu face declarații meritore.

Cercurile dătătoare de ton de aici privesc cu încredere în viitoarea dezvoltare *pacnică* a chestiunii cretane și această încredere se bazează cu deosebire pe următorul fapt: M. Sa Monarhul nostru, după ce zilele trecute a presidat un consiliu al autorităților militare din monarhie, la *împul fixat deja*, va pleca la cap St-Martin și astfel va lipsi din țară vreo 3 săptămîni. (Știrea se desminte acum. Red. „Trib.”)

Acest fapt e privit, ca o mare garanță, că nici un pericol nu amenință „bine înarmată” pace.

Cu rezervă însă este a se da ori-ce știre referitoare la situația actuală, căci pornirile ce par a se vedea, ne revoacă în minte vorba bătrână: „Cine știe ce aduce ziua de mâine!”

Domnul Bánffy, ear' s'a avîntat la politica înaltă, dar' l-ar a pățit-o bietul. Se vede, că are „pech” sîrmanul, căci doar' altfel un cap atât de celebru nu ar face lucruri atât de boacine. Adeacă mai deunăzi se pun „părinții patriei”, și ca să nu știe lumea, fac ei între ei în ședință secretă un „Geschäft”. Mare era bucuria lor, că acum au întrecut pe renumitul *Schmil* și *Kohn*, cari lucrau mîna în mîna, și lumea credea că sînt cei mai înverșunați concurenți. Dar' bucuria lor fu scurtă și deșăartă.

Anume se pun cu toții se alegea un comitet din toate partidele, căruia să i-se dea deslușiri asupra stărilor politice externe ale statului. Ear' singuraticii membri drept răplată să lucre apoi într-acolo ca la propuneri urgente și importante ale guvernului să nu mai facă opoziție. Adeacă un „Geschäft” jidovesc fără morală, fără conștiință; și Bánffy își resucia mustața, și dădea numai din cap, că „igen is kérem”.

Dar' ce poate și fi un om, care stă în fruntea statului maghiar, că există încă și delegațiunile și că nu există de flori

de măr. Se trezi deci deodată cu o telegramă din Viena, unde e făcut atent, că lumea l-a văzut doar' destule-ori blamat, deci să vadă și să facă odată și ceva cîminte, — căci asta ar fi un lucru nou.

Așa spun ziarele de aici.

O—a+P—a.

Răscoala din Creta.

Întîmplări de pe insulă.

Cu data de 19 c. se telegrafează, că trupele colon. Vassos au luat fortăreața sau mai bine zis un turn vechiu turcesc numit Vukolies, aproape de Canea; pe partea Grecilor au căzut 11 soldați și 1 subloc. greu răniți; pe partea Turcilor au căzut 100 soldați; 250 Turci au fost prinși.

Din Canea se vestește cu data de 20 c., că „trupele grecești n'au făcut ceva progres mai de însemnat”.

Comandamentul corăbiilor străine dinaintea orașului Sitia, l'a luat un admiral francez; flota de aici e compusă din: 60 corăbii italiene, 70 franceze și 10 engleze.

Și o altă depeșă din Canea, sosită prin Roma zice, că: „În Candia și giur azidomneșteliniști”.

Ear' din Atena se telegrafează: Trupele grecești au luat fortăreața Vukolies-Perderile, pe partea Grecilor se ridică la 3 morți și 11 răniți, pe partea Turcilor 130 morți. Trupele grecești înaintează mereu. Se pare, că de ieri (19 c.) s'a produs o schimbare la față în favorul Greciei, căci, nu numai că s'a permis vaporilor de transport grecești a aduce trupelor proviant, ceea-ce era până ieri oprit, dar' și admiralului grecesc i-a trimis comandantul flotei străine, admiralul italian, vin și alte lucruri ce dovedesc dispoziție pretenească. În sfîrșit întărea în această convingere pe guvernul grecesc și ordinul guvernului austro-ungar către corăbiile „Lloyd”-ului de a transporta trupe grecești.

Guvernul se ocupă deja cu elaborarea noii constituții pentru Creta.

În Atena.

Ministrul de externe, Skuzes, a răspuns la obiecțiunile ambasadurilor franceze, ruse și italiene (o „triplă” ad hoc!) că „nu poate promite, dacă va fi rechemată ori ba flota de torpilor grecoască, de aceea și poruncile date ei vor rămîne în picioare”.

Locot-colonel Dimbritis a fost numit șeful statului major general al trupelor din Creta. Un batalion a primit poruncă a se pregăti pentru plecare. Mai mulți ofițeri au fost trimiși la Creta, spre a organiza companii de voluntari cari vor sta sub comanda colon. Vassos.

În consiliul de miniștri ținut la 18 c. s'a hotărît, că Grecia „trebuie să continue politica de acțiune”. Guvernul a trimis (la 18 c.) consulului seu din Canea îndrumări în cari se spune, că „ocuparea celor patru orașe prin detașamentele puterilor nu s'a întemplant în folosul Turciei; de aceea aceste orașe, precum și celalalte teritorii al insulei este și rămîne teritorii grecești”.

O depeșă din 19 spune, că „de oare-ce Turcii grămădesc trupe la granița turco-grecoască, guvernul urmează înainte de a trimite și le trupe în Tesalia”.

După-ce ilustrează în câteva trăsături trecutul activ al noului doctor, îi reamintim acestuia iubirea cu care în totdeauna l'a încunghiat tinerimea de aici, îl asigurăm de aceiași iubire și în viitor, dar' l' roagă totodată ca depărtându-se din stîl tinerimei, să ducă cu sine entuziasmul tineresc, să folosească privilegiile pentru fapte românești și alăturându-se la Românii de bine, să lucre în totdeauna, precum tinerimea lucră pentru întruparea idealului național.

— Sper și sînt asigurat, încheie Dr. Comșa, că iubitul nostru doctor, cât va trăi verde Român va fi și pentru aceea împreună cu „întreaga coroană”, închinăm „floarea” în în onoarea scumpului nostru „Iul”. Trăescă doctorul Anca! strigă că din o gură întreagă „nația”.

Sala răsună, inimile saltă în bucurie, ochii vorbesc de fericire, păharele se ciocnesc și apoi lin se scurge amețitoarea beaură pe vibrările găteliuri...

Veselia cu „oratorice și cantative” vorbe mereu tot crește, mereu ne farmecă. Emoționat se ridică doctorul Anca — toți tac, ca să-l asculte cu drag cuvîntul.

Cu avîntate vorbe mulțimește sărbătoritul, pentru onoarea și dragostea ce i-să arată, asigură „nația”, că totdeauna va lucra pentru binele și prosperarea poporului românesc și totdeauna își va lua cu drag puterea de luptă din românismul tinerimii universitare de aici, căreia și în viitor îi va păstra aceeași iubire.

Ultimele știri.

În mijlocul acestor întîmplări, tergiversări și a liniștii relative, trăsească deodată ca rachete spăritoare următoarele depeși scosite ieri seară după încheierea foi:

Atena, 22 Februarie n. În ciuda avertismentului din partea comandantilor de corăbii, colonelul Vassos începe a ataca Canea, întru care scop el a ocupat câteva puncte strategice în lăuntru insulei. Ieri dimineață a dat ordin să se înceapă focul cu puști în împregiurimea Canei, deasupra Halepei. Comandanții corăbiilor au hotărît după amiază a bombardă lagărul răscoalaților. De oare-ce pe 5 ore după amiază focul cu puști continuă, corăbiile au început a trage din tunuri. O corabie englezească a slobozit prima detunătură, după ea urmau altele. Corabia grecească „Hydra” a luat mersuri, pentru a se retrage în cas de nevoie. Patruzeci de detunături s'au slobozit asupra lagărului grecesc. Secrede (!) că au fost uciși mai mulți creștini. După-ce pușcaturile încetară, s'a văzut steagul grecesc înșeft de asupra lagărului grecesc.

Englezii au demontat mașinile corabiei grecești „Laurion”, oprită de ei.

Canea, 22 Februarie. Lupta continuă. Colonelul Vassos a proclamat ocuparea Cretei prin Grecia.

Pe noi nici aceste depeși alarmante nu ne neliniștesc și nu ne inspiră temeri de vre-un rășboiu între Turcia și Grecia, și cu atât mai puțin devre-un rășboiu mai largit. Noi și în urma acestor depeși credem încă în menținerea păcii europene.

„Economia”.

În Lugoj s'a constituit o „asociațiune de păstrare și anticipațiuni” sub firma „Economia”.

Eată avusul ce-l primim despre această „Asociațiune”.

Subscriși interesați de bunăstarea materială și înaintarea industriilor și agronomilor noștri, încă la finea anului trecut am hotărît înființarea unei Asociațiuni de păstrare și anticipațiuni; emițînd un numer nedeterminat de acțiuni în valoare nominală de 30 fl. resp. 60 cor.

Scopul asociațiunii noastre, care azi e constituită sub firma „Economia”, asociațiune de păstrare și anticipațiuni în Lugoj, este: a acorda în prima linie împrumuturile necesare acționarilor aceleiași și conduși de datorința de a pute dezvolta și în masele mai sărace ale poporului spiritul de economisare și cruțare; pentru a face posibil unui fiecăru individ a pute subscrie acțiuni, am hotărît ca acțiunile să se poată esolvi și în rate lunari à 50 cr., respective o coroană de fiecare acțiune. Quotele ast mod esolverse vor cuita prin libel.

Unul fiecare acționar va avea a mai solvi pe lângă aceasta fără considerare la numărul acțiunilor subscrise și odată pentru totdeauna ca taxă de înscriere suma de 1 fl. 50 cr. resp. 3 coroane.

Posesorii de una sau mai multe acțiuni sînt îndreptățiți a ridica dela Asociațiunea noastră împrumuturi cu 8%. Institutul nostru primește și depuneri pe lângă 5%.

Aducînd aceste la cunoștința P. T. Public, de o dată avem onoare a-l invita să binevoască a participa la institutul nostru de bani și cu osebita stimă ne însemnăm

Lugoj, 7 Febr. 1897.

Vincentiu Grozescu, protopop gr.-cat. ca director. Stefan Bercianu, proprietar, I. vicepreședinte. Vasiliu Petrovici, exactor comitatens, II vicepreședinte. Dr. Isidor Pop, avocatul instit. Iacob Popescu, asesor la sedria orfan, ca casar. Ioan Tincu, cooperator gr.-cat., membru în direcțiune. Ladislau de Petrovay, secretar la direcțiunea financiară, membru în direcțiune. Ilie Lazarescu arhivariu la magistrat, membru în direcțiune. Constantin Jucu, proprietar, membru în direcțiune. Damaschin Alexandru, proprietar, membru în direcțiune. Nicolau Muntean, arhivier diecesan, membru în direcțiune.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 32) se ocupă cu chestiunea cretensă, și reproducînd unele pasaje din „Hamb. Nachrichten” și alte foi de valoare, constată contrastul între vederile puterilor, și zice: „Pe aceste contraste între vederile diferitelor puteri se bazează așa-dară îndrăzneala cu care Grecii și-au început întreprinderea lor în Creta și cu care o continuă și acum. Turcii sînt aduși într-o situațiune foarte dificilă, deoarece nici ei nu știu, care dintre puteri le sînt adevărați prietini și care nu. De aici hesitarea guvernului turcesc de a lua vre-o decisiune, cu toate că între consilierii Sultanului sînt și de aceia cari pe lângă toată starea nefavorabilă materială a Turciei îl îndeamnă la o acțiune hotărîtă rășboinică”.

Gazeta Bucovinei (nr. 12) vorbind despre întrunirile electorale arangiate în zilele trecute din partea comitetului naț. român din Bucovina, constată ca la acestea adunării limba de conversație era cea românească cu toate că la întruniri au participat și alte naționalități ca: Nemți, Ruteni, Poloni, și Ovrei. Sîmnul dară, că în Bucovina României formează elementul cel mai tare.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Febr. n. 1897.

Aniversare. Cetim în „Gazeta Transilvaniei”: Excelența Sa Metropolitul Victor Mihaili din B'aj și-a sărbătorit în 14 Februarie n. a 22-a aniversare a consacrării Sale ca episcop.

Dr. George Popovici. Ca întregire a știrii noastre de ieri despre telegramele de felicitare, trimise din părțile acestea, la adresa dlui Dr. G. Popovici, candidatul Românilor din Bucovina pentru Reichsrathul din Viena, mai adaugem, că studenții universitari din Cluj au expedit asemenea dlui Dr. George Popovici, noului candidat de deputat al Românilor Suceveni o telegramă de felicitare în termeni foarte însuflețiti.

Parastas pentru episcopul Popasu. „Foaia diecesană” scrie că Mercuri în 17 Februarie c. a avut loc în sf. biserică dela mormînt (în Caransebeș) un parastas pentru fericitul episcop Ioan Popasu. Au pontificat părintele protopop, preoții locali și arhidiaconul Dr. T. Badescu. La acest act au

Drul Popovici răspunde scurt și precis, accentuînd și asigurîndu-ne, că idealul vieții sale este idealul național, pentru a cărui întrupare va lupta din răsputeri pe toate terețele de activitate.

Entuziasmul era la culme după această energică vorbire și o ploaie de aplauze și „să trăsască” au urmat la adresa Drului Popovici.

Întreaga „coroană” s'a întărit apoi cu o dublă înghițitură, pentru-ca bine să poată „mîna” și mai departe veselia — după pauză — așa zicînd.

Mare meșter în ale stilului ar trebui să fim, ca să pot în 2—3 coloane de „sub linie” să îndesuesc atâtea sentimente, atîta fericire, pe care abia putea s'o încapă mulțimea de inimi românești.

Mult prea slab mi-e condeiul, ca să încerc numai să descriu entuziasmul, veselia și iubirea reciprocă ce o arăta „nația”, când prin discursuri entusiaste, când prin „schweffel” — e, care foarte bine se făceau, când apoi prin cântări de compoziții artistice și de jalinic glăsuitoare doine...

Urmasi apoi bătrîni la ani, dar' tineri la inimă; cu „praxa” în mîna și cu iubirea în inimă se însuflețeau și însuflețeau prin energice cuvinte.

Și „nația” mereu se veselia, mereu „se întărea”, până-ce în fine toți au ajuns la vorba veteranului:

„Sărbătorești sînt zilele de felul celei de azi...”

Vasilache & Comp.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

UN „POTUS”.

Viena 18 Febr.

O mișcare neobișnuită era în stîlul tinerimii române din capitala monarhiei, în ziua a 15-lea din l. c. și pe față fiecăruia superb era zugrăvită bucuria și fala națională.

— Sărbătorești sînt zilele de felul celei de azi, zicea un veteran student, și nu apucă să-și sfîrșească vorba, când un sprinten „embriion” apropiindu-se strigă în gura mare:

— Nici o vorbă, ci la drum — căci toată „nația” a sosit deja și începe potus-ul mîndru al Drului George Iuliu Anca.

În clipa următoare eram pe drum către otelul, unde într-o atrăgătoare sală mese întinse erau mîndru cuprinse tot de ai noștri bravi români.

În fruntea mesii era sărbătoritul Dr. Anca — Iuliu al nostru, cum îi zic cu drag toți „ai lui”.

La dreapta aveau pe simpaticul Dr. Comșa urmat de șirul lung al tinerilor universitari și fosti universitari.

La stînga sta pururea tinerul dl căpitan Smeu cu un coleg al seu și de rang și de inimă, apoi ear' urma șirul lung al vi-

torilor dătători de „potus-uri”, până-ce roata cuprindea masa toată.

Nu se sfîrșiseră încă bine felicitările, ce fiecare le aducea doctorului nou, când între entusiasmata aplauze soses și iau loc la masa „potus”-ului energicul și de toți iubitul Dr. George Popoviciu (din Bucovina) însoțit de simpaticii Dr. cav. Popescu, prof. Filimon și Dr. Țurcan.

Veselia se începuse, când „pentru ca toți un trupsă fim și din o inimă s'one bucurăm” se primește cu entusiasm propunerea ca o strașnică „comandă” să se facă.

Se aleg înalții funcționarii ai „comandei” — apoi tăcere se face când „înaltul presidiu”, Dr. Comșa, mulțimește pentru încredere, deschide comanda și apoi întreaga „coroană” se întărește — cu o înghițitură.

Se aud primele accente a pianinului, când „nația” falcic se ridică și cu sărbătorește entusiasm întonează pururea mărșelul nostru imn național „Deșteaptă-te Române”.

Superb era tabloul!

Mîndria națională lumina fețele mesenilor; glasurile avîntate răsunau încântător de energie și ochii fiecăruia în focul lor parecă spuneau lunei întregi că: „șapte vieți Românil are, în peptu-i de aramă...”

Se perduseră de mult ultimele accente a înălțătoarei cântări, când „înaltul presidiu” se ridică și în numele „mîndrei coroane”, prin o vorbire aleasă și din sentimentele tuturor măiestrit culeasă, salută călduros pe noul doctor Anca.

Invitator.

„Fortuna“, institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Rodna-veche, va ține

adunarea generală ordinară,

pentru anul 1896, în 22 Martie 1897 la 2 ore p. m. în localitatea proprie.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii.
2. Raportul consiliului de supraveghere.
3. Pertractarea propunerilor direcțiunii.
4. Alegerea consiliului de supraveghere.
5. Alte propuneri.

[812] 1-1

La aceasta adunare se invită acționarii a se prezenta în persoană sau prin plenipotențiat.

Când din lipsa voturilor prescrie nu s'ar pute ține adunarea la termenul de mai sus, prin această se convoacă pe 29 Martie 1897 o altă adunare generală la 2 ore p. m. în același local.

Din ședința direcțiunii institutului de credit și economii „Fortuna“, societate pe acții.

Rodna-veche, la 20 Februarie 1897.

Directorul:

Gerasim Domide m. p.

Secretarul:

Nicolau Mureșan m. p.

Stofe veritabile de Brünn.

6 bucată de 3-10 metri, destulă pentru un rind întreg pentru domni costă numai	fl. 3.10 din veritabilă lână bună	lână curată de oaie.
	fl. 4.10 din veritabilă lână bună	
	fl. 4.80 din veritabilă lână bună	
	fl. 6.— din veritabilă lână mai bună	
	fl. 7.75 din veritabilă lână fină	
	fl. 9.— din veritabilă lână mai fină	
	fl. 10.50 din veritabilă lână foarte fină	

O bucată pentru un rind negru de salon 10 fl.

Stofe pentru pardisii, loden, peruvienne, doskings, stofe pentru oficanții de stat ori de trenuri, cele mai fine kangarnuri și cheviots etc. se expediază pe lângă prețurile de fabrică dela reala și prea cunoscută de solida [766] 1-24

Magazină de fabrică **Kiesel-Amhof în Brünn.**

Mostre gratis și franco. Spedare conform mustrelor.

Spre observare! P. T. publicii se face atent, că stofele se procură cu mult mai ieftin comandate direct, decât prin intervenirea comercianților. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pe lângă prețurile adevărate de fabrică fără adaugarea rabatului pentru crotitori, care păgubește foarte mult mușterii privați.

Se caută agenți,

cari se cerceteze mușterii privați, pe lângă proviziune mare, în afacerea unor rulete de lemn și jalușii nouă, premiate de 6-ori. — Oferte cu referențe a se adresa lui C. Klemt, fabricant de jalușii în Braunau i. B. (Etabl. 1878). Cel mai mare etablisment din aceasta branșă.

[477] 4-5

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

„Intim“, poeme în proză, nuvele, 1894 fl. —50
 „Sensitive“, poezii, 1894 „ —50
 „Iubita“, nuvele, 1895 „ 1.—
 „Priveliști din viață“, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 „ 1.25
 „Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 „ —50

La comanda, care sunt de a se adresa la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se se adaugă încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„SOMEȘANA“

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Dej.

Înființată în 1890.

Capital social: 100.000 fl. — Fond de rezervă: 24.000 fl.

Activele institutului: 45.000 fl. — Circulația anului 1896: 5.000.000 fl.

Primește depuneri spre fructificare după care solvește:

- a) 5% interese după depuneri nestabile și sub fl. 200.
- b) 5 1/2% interese după depuneri nestabile și sub fl. 500.
- c) 6% interese după toate depunerile făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale și după acelea depuneri stabile ale singuraticilor, cari sunt peste fl. 500.

Darea de interese după depuneri o solvește institutul separat.

Depuneri stabile se consideră acelea, cari cel puțin 6 luni se fructifică la institut.

Depuneri până la fl. 500, pe lângă prezentarea libelului se pot ridica imediat.

Depuneri se pot face și pe cale postală.

[554] 4-10

Direcțiunea.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Biblioteca lui George Barițiu.

👉 Cele mai ieftine cărți românești! 👈

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“,

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

👉 Alte cărți rari și prețioase. 👈

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însăreținarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.

Două raporturi de ale acelor prefecți de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Taoit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra prooesului politico de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatoriului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.